

DEJVICKÁ ZÁHADY

ÁĎEtrtek, 11 Á™Á-jen 2018

Blí-Á¾- se DuÁjÁ•ky. To je Á•as, kdy jdu upravit hrob v BubenÁ•i, alespoÁ^ tak, Á¾e ostÁ™Á-hÁjm rozrostlÁ½ bÁ™eÁ•Á¾ar touto dobou uÁ¾ chodÁ- brankou dÁ-vat na ulici. Pak uÁ¾ jenom pÁ™ed VÁjnoci. TentokrÁjt jsem si Á™ekla, Á¾e se probÁh DejvicÁ-ch, od trhu na KulaÁ¾Ájku aÁ¾ dolÁ- k PodbabÁ. Na prvnÁ- zÁjhadu jsem narazila hned nahoÁ™e, vlastnÁ- umÁleĎ objekt, prÁ½ s pÁ™idanou hodnotou posezenÁ-, sÁjm o sobÁ nijak zÁjhadnÁ½ nenÁ-. RudÁ½ sud, se stejnÁ zbarvenÁ½m skÁjkacÁ-m prknem, znÁj kaÁ¾dÁ½.

ZÁjhadou je pouze to, jak vedenÁ- Prahy 6 jednomyslnÁ mohlo rozhodnout, Á¾e dÁj za tento absurdnÁ- objekt, laviÁ•ku Ferdinanda VaÁka z Havlovy Audience 850.000 KÁ•, za usazenÁ-laviÁ•ky 350.000 KÁ• a dalÁjÁ-ch 150.000 KÁ• za opravu, kdyÁ¾ se po nÁ- projeli skejÁ¾Ájci. A jdeme dÁjl, dolÁ- ulicÁ- JugoslÁjvskÁ½ch partyzÁjnÁ- k VltavÁ. Vpravo na nÁjmÁstÁ- InterbrigÁdy májme dalÁjÁ- zÁjhadu, rÁ-Á¾ovou sochu Ivana StÁpanoviÁ•e KonÁva. ProÁ- rÁ-Á¾ovou nevÁ-m, asi nÁkdo chtÁl napodobit Davida ÁĎernÁĎho s jeho rÁ-Á¾ovÁ½m tankem. OtÁzkou ale je, jestli to byl nÁjÁj osvoboditel ve 45. roce, nebo okupant v 68. Abychom v tom máli jasno, tak se nakonec v DejvicÁ-ch shodli, Á¾e sochu tedy nesvrhnou, ani nebude umÁ-stÁna na pÁdÁ velvyslanectvÁ- RuskÁĎ federace, ale dostane umravÁujÁ-cÁ- tabulku v tomto znÁnÁ-:

MarÁjÁj Ivan

StÁpanoviÁ• KonÁv velel 1. ukrajinskÁĎmu frontu, jehoÁ¾ jednotky se zÁ•astnily zÁjvÁreÁ•nÁĎho Áotoku na BerlÁ-n a osvobodily severnÁ-, stÁ™ednÁ- a vÁ½chodnÁ- ÁĎechy a jako prvnÁ- vstoupily 9.kvÁtna 1945 do Prahy. Na podzim 1956 Á™Á-díl potlaÁ•enÁ- MaÁarskÁĎho povstÁjnÁ- sovÁtskou armÁdou a jako velitel Skupiny sovÁtskÁ½ch vojsk v BerlÁ-nÁ se v roce 1961 podÁ-lel na Á™eÁjenÁ- tzv. druhÁĎ berlÁ-nskÁĎ krize vÁ½stavbou BerlÁ-nskÁĎ zdi. V lÁĎtÁ 1968 osobnÁ zÁjítÁ-til zpravodajskÁ½ prÁ-zkum pÁ™ed vpÁjdem vojsk VarÁjvskÁĎ smlouvy do ÁĎeskoslovenska.â€œ

A májme tu v poÁ™adÁ- tÁ™etÁ- zÁjhadu: vedle tramvajovÁĎho kolejíÁjtÁ na zÁjbradlÁ- visÁ- rezavÁj pÁjnviÁ•ka s datem 27. 5. 2015. ProÁ•, nikdo nevÁdÁl.

Pak se vedle v trÁjvnÁ-ku objevila deska, opÁt symbol pÁjnviÁ•ky a verÁje:

â€žNa banju kdyÁ¾ praskne struna, se Á•tyÁ™mi ti mohu zahrÁjt, a aÁ¾ z mapy zmizÁ- sever, zbude vÁ½chod, jih i zÁjpad, kdyÁ¾ by zÁ-tra slunce zhaslo, noc by k Á¾itÁ- postaÁ•ila, nikdo by tÁ nenahradil, kdyby tramvaj nebrzdila.â€œ

Jedna verze tvrdÁ-, Á¾e Ájlo o srÁjÁ¾ku tramvaje se Á¾enou, kterÁj jela na kole pÁ™es koleje a mála nasazenÁj sluchÁjka. PÁjnviÁ•ka tam prÁ½ je proto, Á¾e kuchaÁ™ z vedlejÁjÁ- restaurace, prÁ½ leknutÁ-m pÁjnviÁ•ku upustil. Podle jinÁĎ verze pÁjnviÁ•ku kuchaÁ™ po cyklistce Á Ájrce hodil, aby jÁ-na jedoucÁ- tramvaj upozornil. Nakonec se vysvÁtlenÁ- najde ve vedlejÁjÁ- ZavadilovÁ ulici.

Na plotÁ dÁtskÁĎho hÁ™iÁjtÁ je umÁ-stÁno torzo kola, dotvoÁ™enÁĎho do podoby liÁjky. I kolo, kterÁĎ se zÁ•astnilo stÁ™etu s tramvaji máj svÁj pomnÁ-Á•ek s tabulkou:

â€žTeÁ• uÁ¾ jen zatoÁit doleva okolo marÁjÁjla KonÁva. PoslednÁ- slova stateÁ•nÁĎho stroje, kterÁ½ vÁ•asnou katapultacÁ- a

vlastně- destrukčně- zachráněnil pilotku páté smrti- pod koly tramvaje. €

Co se tedy stalo doopravdy? K události došlo 27. května 2015. Ářka jela po pátémechodu na kole, i když se to nemějí. Sluchátka ale neměla. Auto ji pustilo, tramvaj za autem pátěhláďla. Tramvaj to neubrdila a odhodila Ářku hezky daleko. Pátěvnička mějí symbolizovat její- rozlámánev. Holka pátěšila, ale na zátvodně- báhěně- to už neně-.

A mějíme tu posledně- zátěhadu na něněstě- Nikoly Tesla.

Tady měíte stejně jako jějí se dohadovat, co objekt pátěedstavuje. Ne, neně- to zátěcěně horkovzduěně balon, se kterěněm spadnul Á vejek, jak jsem se domněvala! DEERES